

ROSA *pro duši*



BRUNO FERRERO

BRUNO FERRERO

ROSA *pro duši*



Italský originál:

La vita secondo l'aurora, nakladatelství ELLEDICI

© 2014 Editrice ELLEDICI – 10096 Leumann (Torino)

České vydání:

Translation © Veronika Matiašková, 2014

© Portál, s. r. o., Praha 2014

ISBN 978-80-262-0757-3

OBSAH

Co je to život?	7
Žebrák	9
Růžový kapesník	10
Zamilovaný mravenec	12
Rybníček a hvězda	14
Prostá slova	16
Pravidlo	18
„Zasměj se, táto, jsi doma!“	20
Neposlušná větev	22
„Úplně sám!“	24
Létající lidé	26
Akrobat	28
Nejmenší ze školy	30
Prázdná miska	32
Světec	34
Léto u dědečka	36
Mrkev, vejce a káva	38
Co je nejvzácnější	40
Svatý Bruno a žáby	42
Zbytečný kámen	44
Rozhovor	47
Největší na světě	48
Mravenec v kbelíku	51
Provazochodec	52
Příběh „Bezejmenného“	54
„Umřel mi dědeček“	56

Řeka v poušti	58
Boží portrét	59
Poslední.	60
Oltářní ubrus	62
Boží rukáv	64
Anděl	66
Tobiášova modlitba	68
Volba	70
Malá housenka	72
Kdo je to babička?	75
Přítel	76
Koncert	78

CO JE TO ŽIVOT?

Jednoho teplého letního dne kolem poledne zahalilo les hluboké ticho. Ptáci schovali hlavu pod křídlo. Všechno odpočívalo.

Jen pěnkava zvedla hlavu a zeptala se: „Co je to život?“

Všichni byli tou těžkou otázkou překvapeni.

Jedna růže, která právě vykvetla a rovnala si jeden po druhém okvětní plátek, řekla: „Život znamená kvést.“

Motýl, který se od rána nezastavil a šťastně poletoval z květu na květ, řekl: „Život je radost a slunce.“

Mravenec, který vlekl slámku desetkrát delší, než byl on sám, řekl: „Život je práce a únava.“

Včela, pilně snášející nektar z květů, zabzučela: „Život je směs práce a potěšení.“

Debata začínala být vážnější, takže i myš vystrčila hlavu z díry a řekla: „Život je boj v temnotě.“

Straka, která žije jen proto, aby vyváděla ostatním špatné kousky, řekla: „Co je to za debatu! Měli bychom se zeptat na názor někoho inteligentního!“

Rozpoutala se živá diskuze. Nakonec se zeptali jemného deštíku, který odvětil: „Život jsou samé slzy. Nic než slzy.“

Nedaleko šumělo moře. Mohutné vlny se zvedaly a ze všech sil se vrhaly proti skalám a útesům, pak zase couvaly, skoro jako by nabíraly sílu, a zase se vracely do útoku na žulová skaliska. Vlny také vyjádřily své mínění: „Život je vždy marný zápas o svobodu!“

Na hlubokém modrém nebi načrtával orel královský své kruhy a hrdě zvolal: „Život je dobývání výšin!“

Ohebná vrba namítla: „Život znamená umět se ohnout v bouři.“

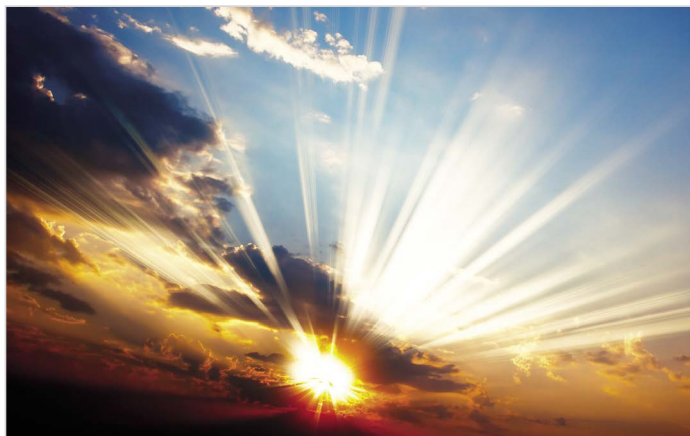
Pak se snesla noc.

Svůj názor vyjádřila i sova: „Život znamená využít příležitost, když všichni ostatní spí.“

Chvíli bylo hluboké ticho.

Mladík, který se vracel v noci domů, vyhrkl: „Život je ustavičné hledání štěstí a řetěz zklamání.“

Konečně začalo svítat. Svítání se rozvinulo ve vši své slávě a řeklo: „Tak jako já, svítání, jsem začátkem nadcházejícího dne, tak je život začátkem věčnosti.“



„Vím, že nemohu tomu, kdo mne po všechny dny miluje, darovat nic než tento malý dnešní den. Jak bych mu však mohl říci ano za všechny své dny, kdybych mu nedaroval i tento dnešní malý den...? Bůh má tisíc let na to, aby stvořil jediný den; já mám jediný den na to, abych udělal něco věčného: Dnešek!“ (Bratr Christian de Chergé, mučedník)